

NM rapport

Efter att vi planerat tävling in i minsta detalj kände vi oss redo att ta emot våra gäster på torsdagen. Marie Axelsson Björklin blev hämtad på flyplatsen av Karl-Erik Alaperä. Själv hämtade jag Björn Inge och Saga Gustavsson. Norska landslaget togs emot på flyplatsen och lotsades till flygbussen för vidare färd in till centrum och hotellet. Klockan 18 kom det finska laget med buss. Allt eftersom dök de svenska deltagarna. Så när torsdagskvällen gick över till natt var i stort sett alla på plats.

Fredagsmorgonen bjöd på sol, sol och åter sol när vi samlades i Norra hamnen för förtävlingen. Ganska precis 100 tävlande fanns på startlinjen klockan 09.30. Iväg bar det via de enormt fina isvägarna som Luleå kommun håller uppe hela vintern. Förhållandena utanför isväg och skoterspår visade sig var hemska. Under de 40 cm snö fanns ett lager med vatten. Det blev tungbörat för många. Fiskemässigt blev dagen för de flesta ett sökande med resultat av enstaka större abborrar mitt ute på fjärden. Kurt-Arne Larsson som är på besök uppe i Överkalix denna tid på året fick ett roligt håll med flera abborrar i storlek över 300 gram. Han sken i kapp med solen. Anders Bergman drog flera större fiskar också. Men där emellan blev det bomhål på bomhål och plumsande i snön. De norska juniortjejerna hade valt att gå för sig själv lite närmare land. Där hittade de ett större antal fiskar, men som regel, av mindre storlek. I 2 timmar fick de sitta ensamma. När några andra tävlande kom in på deras område minskade intensiteten för dem.

<http://nya.sportfiskeklubben.nu/sites/sfk/files/2018-04-13%20Norrahamnappet.pdf>

Denna länk ger dig resultatet för fredagens tävling.

Efter "after fish" på hotellet hade vi sedan genomgång av lördagens NM vatten och lagledarsammanträde. Vi bestämde att eftersom flera tävlande borrade sönder sina borrar på fredagen skulle lagkaptenerna ha möjlighet att ha extraborrar med sig på lördag. Vi blev påmindra om att avruskningarna längst ner i söder skulle vara tydliga. Därefter samlades lagen gemensamt för taktikgenomgång. Därmed kände sig alla redo.

Klockan 08.30 samlades vi utanför hotellet för att, i gemensamt tåg, promenera ned till Södra hamnen. En promenad på runt 700 meter. Mäktigt! Med Norge i täten som regerande lagvinnare och Sverige lite längre bakom och däremellan Finland. 09.00 höll Luleå kommuns kommunalråd Niklas Nordström ett inspirerande invigningstal. Därefter fotograferade varje lag för sig med Luleå stad i bakgrunden.

Som ystra hästar drog flera norska tävlande iväg ut mot Gråsjälören när de tävlande fick ge sig iväg 30 minuter före tävlingsstart. Det visade sig vara en del av taktiken ur norsk horisont. För det visade sig att ALLA andra stannade i närheten av hamnkajen. När 10 minuter var kvar till start kom de långlöpande tillbaka mot startområdet.

Klockan 10.00 skickades startraketen iväg och tävlingen startade. 400 meter uppströms och på ett djup runt 8 meter drogs flera fina abborrar upp. Vi som hade tillåtelse att gå omkring på isvägarna fick se att Vesa Rahikkala fick en kanonstart. Flera kilo drogs upp inför våra ögon. Ulf Keinström fick ett tiotal meter därifrån också ett bra håll. Kanske 2 kilo varpades snabbt upp. Runt 90 % av de tävlande använde den så kallade varpatekniken. Det finska laget hade till stor del alla tävlande inom området som gav fisk i under drygt en timme. Vi åskådare kunde konstatera att isen var tjock. Närmast isvägen där snöslungorna skickat iväg snö var de till och med svårt att nå igenom med

borren. Saga Gustavsson var tvungen att dra sig från detta område för att överhuvudtaget få håll. De norska damerna Tonje Hauger och Kjerstin Solli hade här några trevliga håll. Marianne Viinikainen och Elsa Juurikka likaså. Regerande Mästaren Christer Fossens start lovade gott. Skulle det räcka till en vinst igen? Som regerande mästare skulle det sitta bra att kunna titulera sig som Mästare igen. När fisket avtog för de flesta var det nu endast enstaka större fiskar som togs upp efter dryga timmen i detta område. Rapporter från andra områden till oss åskådare gav vid handen att mindre storlek på abborrarna var de vanligaste fångsterna.

Föräldrarna till Josefina Andersson och Felix Einarsson våndades på avstånd när de såg sina adepter med svårighet försöka finna fisk och komma igenom isen. Josefina fick stanna upp flera gånger, när borren fastnade i isen. Men stolt såg vi hur hon tappert inte gav upp. Vilken tåga det är i ungdomarna. Samma tåga visade de finska och norska juniorerna också.

Det som slog oss var att alla hade högt tempo på borrandet och förflyttningar över större områden framöver. Kari Ohtonen som trivs att söka fisk på nya områden hade svårt att få ut resultat på detta. Lars Sundberg och Ulf Keinström sökte nya ställen långt ifrån andra i slutet på tävlingen och det visade sig ge resultat. Sista kvarten hittades fisk på dessa områden.

När sluskottet small klockan 14.00 samlades de tävlande i målfällan. Nu visade det sig att de allra flesta inte hade de vikter som jag hade hoppats på och förutspått. Men detta är ju typiskt överlag för denna vinters tävlingar under rådande förhållanden.

Vår huvudsponsor WSP bjöd de tävlande och lagledare på hamburgare och läsk efter den, från vår sida, framtingade "hemliga" invägningen. Tävlingsledningen och kaptenerna gjorde tillsammans en stickprovsvägning på valfria påsar för kontroll. När det visat sig att på grammet dessa påsar hade samma vikt som det stod på startkortet kunde vi nu invänta banketten. De tävlande drog sig upp till hotellet och David, Christer och jag gick iväg för att skriva resultatet och förbereda presentationen inför banketten.

18.00 Fanns Gunnar Westrin på plats för en halvtimmes nostalgiresonemang om hur han fann sitt Eldorado i Råneå i mitten av 70 talet. Det var där han drog ut mig på min första pimpeltävling 1975. Tack för det Gunnar. Efter det har jag allt eftersom utvecklat mitt tävlingsintresse som denna lördag nått toppen i min karriär. Att stå som tävlingsansvarig för Nordiska mästerskapen. Det trodde jag aldrig skulle hända, när jag tittar tillbaka på mitt liv.

19.30 satte vi oss till bords för att avnjuta en trerätters middag baserad på Norrbottniska produkter. Kalixlöjrom till förrätt och renytterfilé till huvudrätt. Efter huvudrätten utdelades de individuella medaljerna, som Sporfiskarna Sverige står för. Prisutdelningen styrde David upp på ett förträffligt, för att inte säga föredömligt sätt, via högtalare och projektor. Detta sätt att nu förevisa, de fram till nu, hemlighetshållna resultaten visade sig bli mycket uppskattat. Resultatmässigt visade det sig att våra Norska och Finska gäster hade tagit de flesta medaljerna. Resultat finns här:

<http://nya.sportfiskeklubben.nu/sites/sfk/files/NM-Pimpel%202018.pdf>

Efter chokladkakan och kaffet var det dags för övrig prisutdelning. Till årets Nordiska mästare, som visade sig vara Vesa Rahikkala, utdelades en mästartmärkt kniv som vår eminente knivmakare Stefan Broström överlämnade.

Lagtävlingen presenterades för att därefter bästa nation skulle utses. Det visade sig att Finland blev lagmästare med knappa kilot före Norge.

Därefter tackade vi från arrangörsstaben för helgen och önskade alla Välkomna till Finland som står som värdar 2019.

Sammanfattningsvis hade vi från staben av delar från Råneå sportfiskelubb och Sportfiskeklubben i Luleå lovat att genomföra det bästa Nordiska Mästerskapen som någonsin genomförts. Så tycker vi det blev också till stora delar. Vad de tävlande och kaptener tycker får de själv komma med kommentarer till.

Därmed tackar jag för möjligheten att fått vara ansvarig för detta event. Utan Robert Åkerström, David Granström och Christer Holmgren och övriga hade vi aldrig klarat detta.

Stig Granström